

Loon op Zand

Liedteksten

MARJA VAN TRIER

Nederlaands nest

refrein: 't schaand van Schiphol,
dè maag nôôt vergêeten,
't schaand van Schiphol moet blèèvend vermeld
ons kender en klèènkender moeten 't wêeten
er zen toen elf mêensen terèèchtgesteld

vur denken aon toekomst vur hōopen op vrede
vur rechten die mêensen zen toebedilt
hun rèèchters de Vrimdenwet en ok de laksighèd
die hebben geordild: ge blèft vur altèd

want 't schaand van Schiphol,...

Dus vat 'we kalender en schrèef in oktober
en in oew'n agenda van 2006 (en 7 en 8)
de 27ste dèenken we sober
aon elf ongewensten in Nederlaands nest

't schaand van Schiphol,...

ze zullen ontkennen ze zullen bedekken
de mantel de vingers d'n dôôfpot staon klaor
mar wij hebben die meense daor laote verrekke
vertel dè dan mar gewōon deur aon mekaor.

want 't schaand van Schiphol...

Giestere

Giestere,
Ik verlang teruug noar giestere
Dè klinkt aorig want wie miester 'nen
Gewōonen dag
As giestere

Onverwaacht
Viel d'n bojem weg en wier 't naacht
ligt er himmel niks mir in m'n maacht
want giestere kwaam onverwaacht
Waorum, gij wot gaon hiervandaon
ies nôôt gezeej

Daorum,
Nim ik jou, ôt 't nou
naor giest're mee

Giestere
Lêek 't lèève nog 'n simpel spel
Lieven hêemel, 't vuult nou as de hel
En giest're lekt 'n drōom al wel.

(naar The Beatles, Yesterday)

Sterre, sterrenaacht

Jouw palet kleurt grèès en blàuw
'k zie 'ne zôômerdag dur jou
jouw ôôgen zien 't zwart ok van men ziel
Schaduw op den bèèrg
Schets de narcis en d'n bèèrk
Vat, wend en wenter in oew wèèrk
In kleuren op 't sneeuwit linnen laand

Ik dèènk de ik begrèèp
Dè wè gij men zegge wout
Degge nie mir op oe oew verstaand vertrouwd
As ge al dè schons ontvouwd
Ze won nie löstere, nie klaor vur jou
Misschient zen ze dè nou

Sterre sterrenaacht,
gaawe bloem bloeit as un vlam
krullenwolk in pèèrsen daamp
wirlicht in Vincents oog in china blàuw
kleur veraanderd gauw
ochtend veld vol gauwe graon
wèèrkmanskoppen die onstaon
gaon lèèven dur jouw toegewijde haand

Ze zaagen nie jouw kraacht
Irlijke schildersmaacht
Toen elken hoop al was ontkraacht
In die sterre sterrenaacht
Naamde oew lèève en was 't vurbij.
Ik ha'w kanne zegge Vincent
De wereld ies te hard vur unne mêèns zo schon as gij

As de vrimden die ge vond
Vodden man in lompen vòôs
Zilverdoorn on bloedrooi rôôs
Geplet gebrôôken op de witste sneeuw
Ik denk dè ik wit
Wè dè gij men zeggen wout
Degge nie mir op oew verstaand vertrouwd
As ge al dè schons ontvouwd
Ze won nie löstere , din ze dè ôôt?
Mischient doen ze dè nôôt!

(naar Don MacLean, Starry, starry night)

Rippetèèrend vurjaor

As fiere fèèrme vlaggeskes
Stogget riet, in 't veld
De kaol geknakte top geknikt naor't ôôsten

Te wiege, want d'n dag heej dus
raozendsnel rondverteld:
't Vurjaor ies de westenwend gaon trôôsten

Kriebelkriep, kriebelkröp, vòögelpiep en geflöt
Mierkes dierkes draoijkes blaoijkes
Kirren om naor de zon
En alles komt wir öt

As.....